ΑΥΞΑΝΕΤΑΙ Η ΑΠΟΔΟΣΙΣ τῶν ἐργατῶν, ὅταν κάνουν ΣΥΧΝΟΤΕΡΑ ΔΙΑΛΕΙΜΜΑΤΑ

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΕΙΔΙΚΩΝ ΜΕΤΡΗΣΕΩΝ

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ. Ἐὰν εἷς ἐργάτης βαρειᾶς ἐργασίας κάμῃ πέντε λεπτῶν διακοπὴν κατόπιν δεκαλέπτου ἐργασίας, ἐνῶ ἕως τώρα ἔκαμε δεκάλεπτον διακοπὴν κατόπιν ἐργασίας εἴκοσι λεπτῶν, αὐξάνεται, δι' αὐτοῦ ἡ ἱκανότης του πρὸς ἐργασίαν κατὰ 30% περίπου. Πολλὰ σύντομα διαλείμματα ἐργασίας, ξεκουράζουν καὶ ἐπιδροῦν εὐνοϊκῶς ἐπὶ τῆς ἀποδόσεως ἀπ' ὅτι ὀλιγώτερα ἀλλὰ μεγαλυτέρας διαρκείας διαλείμματα. Εἰς τὴν διαπίστωσιν ταύτην προέβη τὸ Ἰνστιτοῦτον Μὰξ Πλάνκ, διὰ τὴν φυσιολογίαν τῆς ἐργασίας εἰς τὸ Ντόρτμουντ (Δυτικὴ Γερμανία) βάσει ἀκριβῶν μετρήσεων. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο θὰ εὕρῃ ἀπήχησιν ἐκεῖ ὅπου ἡ φυσικὴ δύναμις τοῦ ἀνθρώπου, ἀκριβέστερον, ἡ μυϊκὴ τοιαύτη, δὲν δύναται ἀκόμη νὰ ἀντικατασταθῇ διὰ τῆς μηχανικῆς ἐργασίας.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ ἀνωτέρω ἀναφερθέντος Ἰνστιτούτου, καθηγητὴς Γκοῦντερ Λέμαν, ἀνεκοίνωσε προσφάτως εἰς ἕνα ἰατρικὸ συνέδριον εἰς τὸ Ἀμβοῦργον, ὡς πρὸς τὰς φυσιολογικὰς βάσεις εἰς τὰς ὁποίας ὀφείλεται ἡ ἐνδιαφέρουσα αὕτη διαπίστωσις καὶ ὡς πρὸς τὰς προόδους γενικῶς τῆς φυσιολογίας τῆς ἐργασίας. Τὰ συμπτώματα κοπώσεως τὰ ὁποῖα ἐμφανίζονται κατὰ τὴν βαρειὰν ἐργασίαν εἴτε κατὰ τὴν συνεχῆ ἐργασίαν τῶν προσδευτικῶν σταδίων παραγωγῆς, ἔχουν διπλῆν αἰτίαν. Ἡ λεγομένη «γενικὴ κόπωσις» ἀποτελεῖ ἓν φαινόμενον τοῦ κεντρικοῦ νευρικοῦ συστήματος, τὸ ὁποῖον ρυθμίζεται ἐκ τῶν σχετικῶς πρὸς τὴν ἀνταλλαγὴν τῆς ὕλης ὡρισμένων ὁρίων. Ἐὰν ἡ ἀνάγκη ὀξυγόνου εἰς τοὺς μῦς εἶναι μεγαλυτέρα τῆς εἰσδεχῆς ὀξυγόνου διὰ τοῦ αἵματος, δημιουργεῖται τοιουτοτρόπως εἰς τοὺς μῦς ἓν εἶδος «ἀσφυξίας». Δι' αὐτὸν τὸν λόγον ἀπαιτεῖται ὅπως μεταξὺ τῶν φάσεων τῆς ἐντάσεως παρεμβάλλονται πάντοτε φάσεις ἡσυχίας, κατὰ τὰς ὁποίας δύναται νὰ «ἀποθηκευθῇ» νέον ὀξυγόνον. Οἱ εὐνοϊκοὶ ὅροι ἐργασίας διὰ τὸ μυϊκὸν σύστημα, ὑφίστανται λοιπὸν ὅταν ἡ ἔντασις καὶ ἡ χαλάρωσις τοῦ μυῶνος ἐναλλάσσονται ρυθμικῶς ὡς κατὰ τὸ βάδισμα καὶ εἰς ἄλλας παρομοίας «κινήσεις ταλαντώσεων». Ὡς ἀνεκοινώθη ἐκ τοῦ ἀνωτέρω Ἰνστιτούτου, κατὰ τὰς κινήσεις ταύτας αἱ παύσεις τῶν χαλαρώσεων τῶν μυῶνων δὲν πρέπει νὰ ἀνέρχωνται τὸ ὀλιγώτερον εἰς 0,8 ἕως ἕνα λεπτόν. Ἐὰν δὲν παραχωρηθῇ εἰς τὸν δρῶντα μῦν τὸ κατώτατον αὐτὸ μέτρον «ἀναρρώσεως», εἴτε ξεπερασθῇ ἡ φάσις ἐργασίας τοῦ μυῶνος ὡς εἰς μερικὰς βαρειᾶς μορφῆς ἐργασίας τὸ ἐπακόλουθον εἶναι μία ταχεῖα, ἀκατανίκητος κούρασις.

Αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἰσχύει διὰ τὸν μῦν, ἰσχύει κατ' ἀνάλογον τρόπον καὶ δι' ὅλον τὸν ὀργανισμόν. Διὰ τῶν «συχνῶν συντόμων παύσεων» δύνανται νὰ καταπολεμηθοῦν πολὺ ἀποτελεσματικώτερον τὰ γνωστὰ φαινόμενα κοπώσεως εἰς κάθε ἐργασίαν, καθὼς καὶ εἰς τὴν ἐντατικὴν πνευματικὴν ἐργασίαν, ἀπ' ὅτι διὰ τῶν ἀφθόνων διαλειμμάτων κατόπιν ἑνὸς μακροτέρου χρόνου ἐργασίας. Τὸ «μυστικὸν ἐπιτυχίας» τῆς συντόμου παύσεως ἡ ὁποία ξεκουράζει, ἔγκειται εἰς τὸ ὅτι δὲν παρεμβάλλεται αὕτη κατὰ τὸν μεγαλύτερον βαθμὸν κοπώσεως, ἀλλὰ κατὰ τὸ πρῶτον ἤδη στάδιον κοπώσεως.

Ὁ σχετικῶς νέος εἰδικὸς κλάδος τῆς ἰατοικῆς ὁ ὁποῖος θέτει ὡς σκοπὸν τὴν ἐξεύρεσιν εὐνοϊκῶν ὅρων σωματικῆς καὶ πνευματικῆς ἐργασίας, φέρει τὸν ἐπιστημονικὸν χαρακτηρισμὸν «ἐργονομία». Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐργονομίας — ὡς ἐξέθεσε ὁ καθηγητὴς Λέμαν τοῦ Ἰνστιτούτου Μὰξ — Πλάνκ διὰ τὴν φυσιολογίαν τῆς ἐργασίας — δύνανται νὰ χρησιμεύσουν εἰς τὴ αὔξησιν τῆς ἀποδόσεως τῆς ἐργασίας, χωρὶς νὰ καταβληθῇ πρὸς τοῦτο εἰς μεγαλυτέρα προσπάθεια. Τοῦτο ἔχει ἰδιαίτερον σημασίαν εἰς μίαν ἐποχήν, ἡ ὁποία χαρακτηρίζεται ἀφ' ἑνὸς ἐκ τῆς ἐπιδιώξεως αὐξήσεως τῆς παραγωγικότητος, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐπιθυμεῖ ὅπως αὐξήσῃ τὴν ὑγιεινὴν προστασίαν τῶν ἐργαζομένων.

ΓΙΟΧΑΝ ΜΑΟΥΤΝΕΡ

ΠΟΛΥΤΕΚΝΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΠΑΤΡΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΧΩΡΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦμεν εὐχαρίστως εἰς τὰ μέλη ἡμῶν ὅτι κατόπιν μακρῶν καὶ ἐπιμόνων ἀγώνων τῆς διοικήσεως τοῦ Συλλόγου μας ἐπείσθη τὸ ὑπουργεῖον Παιδείας καὶ διὰ διαταγῆς του, κοινοποιουμένης ἐντὸς τῶν ἡμερῶν, ἀπαλλάσσει πάσης πληρωμῆς ἐκπαιδευτικῶν τελῶν καὶ διδάκτρων τοὺς μαθητὰς τοῦ Νυκτερινοῦ Γυμνασιακοῦ Παραρτήματος τῆς πόλεώς μας, ὥστε ὅλοι οἱ μαθηταὶ τοῦ σχολείου τούτου ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1964 νὰ ἀπαλλάσσωνται τῆς πληρωμῆς διδάκτρων καὶ ὅλων ἐν γένει τῶν ἐκπαιδευτικῶν τελῶν.

Πάτραι τῇ 8 Ἰανουαρίου 1964

Ὁ Πρόεδρος
ΑΠΟΣΤ. ΤΣΙΤΣΑΡΑΣ

Ὁ Γ. Γραμματεὺς
Σ. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ὀρφεωνικὸν

Κυριακὴ 12.1.1964
ΜΙΧΑ — ΩΛΕΝΟ

Πληροφορίαι — Δηλώσεις εἰς τὰ γραφεῖα Κανακάρη 184, τηλέφωνον 39—12.

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

Τὰ μέλη τοῦ φιλανθρωπικοῦ σωματείου ὁ «Καλὸς Σαμαρείτης» προσέφερον ὑπὲρ τῶν φιλανθρωπικῶν σκοπῶν τοῦ Σωματείου των καὶ ἀντὶ στεφάνου εἰς μνήμην τῆς πρὸς Κύριον ἐκδημησάσης ἀδελφῆς αὐτῶν Ἀσπασίας Κουτσουβέλη, προσκυνητρίας δρχ. 305.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀσύλου Ἀνιάτων κατέθεσαν εἰς μνήμην Ἀθανασίου Κεφαλιακοῦ ὁ αἱρετὸς ἐκπαιδευτικὸς σύμβουλος κ. Στέφανος Κότσιρας δρχ. 200 καὶ ὁ γυμνασιάρχης κ. Γεώργιος Γεωργόπουλος δρχ. 200. Ὁ κ. Γεωργόπουλος ἐπίσης κατέθεσε δρχ. 100 εἰς μνήμην Χρήστου Δάγκλα. Ὁ κ. Χαρ. Καρβελᾶς κατέθεσε δρχ. 100 εἰς μνήμην Χαραλάμπους Τσιμάρα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΑΧΑΪΑΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ὁ Νομάρχης Ἀχαΐας διακηρύττει ὅτι τὴν 20ὴν Ἰανουαρίου 1964, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ἀπὸ ὥρας 11 π. μ. ἕως ὥραν 12 μ., ἐνεργηθήσεται ἐνταῦθα καὶ ἐν τῷ Νομαρχιακῷ Καταστήματι, ἐπανάληψις τοῦ τακτικοῦ μειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν, πρὸς ἀνάδειξιν προμηθευτοῦ εἰδῶν γραφικῆς ὕλης, διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Νομαρχίας Ἀχαΐας κατὰ τὸ ἔτος 1964, ἀξίας μέχρις 20.000 δραχμῶν καὶ συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς δημοσιευθείσης τῆς 12—12—63 ὑπ' ἀριθ. 62352)10—12—1963 προκηρύξεως ἡμῶν.

Διὰ πλείονας πληροφορίας δύνανται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ ἀπευθύνωνται εἰς τὸ τμῆμα Διοικήσεως τῆς Νομαρχίας καθ' ἑκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν.

Ἐντολῇ Νομάρχου
Ὁ Διευθυντὴς
Π. ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ

ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΠΑΙΔΙΚΑ ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ

Τὰ βενζινοκίνητα αὐτοκινητάκια καὶ τὰ «γκόου—κάρτς» μὲ πεντάλι συγκινοῦσαν ἰδιαιτέρως τοὺς μικροὺς ἐπισκέπτες τῆς ἐφετεινῆς ἐκθέσεως παιγνιδιῶν τοῦ Λονδίνου

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

—Πρὸς τοὺς ἀξιοτίμους κ. κ. Νομάρχην Ἀχαΐας, Εἰσαγγελέα Πλημμελειοδικῶν, Ἐπιθεωρητὴν Ἐργασίας, Ἀστυνομικὸν Διευθυντήν, ἐνταῦθα:

Κατάστασις ἀσύμφορος ἐπικρατεῖ εἰς ὅλας ὀργανώσεις μας. Σήμερον ἐργοδότης Σπυρ. Δενδρινὸς, ἠπείλησεν ὁδηγόν του Σπυρ. Μπιρπανάγον ὅτι θὰ ἀπολύσῃ τοῦτον ἂν δὲν ἐγκαταλείψῃ ὀργάνωσίν του. Παρακαλοῦμεν ἐπέμβητε διὰ ματαίωσιν τοιαύτης ἀπειλῆς. Διὰ Ἕνωσιν Προσωπικοῦ Αὐτοκινήτων Πατρῶν ἡ «Πρόοδος»: Πρόεδρος Παν. Βλάχος, γραμματεὺς Κ. Μιχαλόπουλος.

Ἡ κίνησις τῆς ἀνεργίας

Ἀνεφέρθησαν χθὲς ἁρμοδίως 21 προσλήψεις ἀνέργων καὶ 31 ἀπολύσεις ἐργαζομένων.

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ
ΘΙΑΣΟΣ
ΚΑΚΙΑΣ ΑΝΑΛΥΤΗ
ΚΩΣΤΑΣ ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΝΑΡΞΙΣ
ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
Μὲ τὴν χαριτωμένη κωμῳδία τοῦ
ΓΕΡΑΣ. ΣΤΑΥΡΟΥ
Η ΒΙΛΛΑ ΤΩΝ ΟΡΓΙΩΝ
Μιὰ μεγάλη ἐπιτυχία τοῦ ἐκλεκτοῦ θιάσου
ΚΑΚΙΑΣ ΑΝΑΛΥΤΗ
ΑΠΟΓΕΥΜΑ - ΒΡΑΔΥ
Εἰσιτήρια προπωλοῦνται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ θεάτρου τηλ. 36-13

Η ΖΩΗ ΤΟΥ KENNENTY

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

χομε κοινὲς πολιτιστικὲς καὶ πνευματικὲς ρίζες, ὑποσχόμεθα τὴν ἀφοσίωσι πιστῶν φίλων. Ἡνωμένοι, ὑπάρχουν ἐλάχιστα τὰ ὁποῖα δὲν θὰ μπορέσωμε νὰ κάμωμε, μέσα στὰ πλαίσια πολλῶν κοινῶν προσπαθειῶν. Διηρημένοι, δὲν θὰ μποροῦμε νὰ πραγματοποιήσωμε παρὰ ἐλάχιστα. Πραγματικά, δὲν μποροῦμε ν' ἀποτολμήσωμε δίχασμό μας, ἀντιμετωπίζοντας μιὰ σοβαρὴ πρόκλησι.

»Πρὸς τὰ νέα κράτη, τὰ ὁποῖα ὑποδεχόμεθα στὴν οἰκογένεια τῶν ἐλευθέρων χωρῶν, ὑποσχόμεθα ὁτιμίαμορφὴ ἀποικιοκρατίας δὲν θὰ λήξῃ ἁπλῶς καὶ μόνο γιὰ ν' ἀντικατασταθῇ ἀπὸ ἄλλη περισσότερο σιδηρὰ τυραννία. Δὲν ἀναμένομε ἀπ' αὐτὰ νὰ ὑποστηρίζουν πάντοτε κάθε ἄποψί μας, ἀλλ' ἀναμένομε ὅτι θὰ τὰ ἰδοῦμε νὰ προασπίζουν μὲ σθεναρότητα τὴν ἐλευθερία των καὶ νὰ θυμοῦνται πάντοτε ὅτι ἐκεῖνοι ποὺ στὸ παρελθὸν ἐπέδειξαν ἀφροσύνη, ἀποβλέποντας στὸ ν' ἀποκτήσουν ἰσχὺ καθήμενοι στὴν ράχι τίγρεως, ἀναπότρεπτα καταβροχθίσθηκαν.

»Σὲ ὅσους κατοικοῦν σὲ καλύβες καὶ χωριά, στὴν μισὴ Ὑδρόγειο καὶ μοχθοῦν ν' ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῆς μαζικῆς δυστυχίας ὑποσχόμεθα νὰ καταβάλωμε κάθε προσπάθεια ὥστε νὰ τοὺς βοηθήσωμε νὰ βοηθήσουν τὸν ἑαυτό τους, ὅσο διάστημα κι' ἂν ἀπαιτήσῃ τοῦτο — ὄχι ἐπειδὴ αὐτὸ κάνουν οἱ κομμουνισταί, ὄχι ἐπειδὴ ἐπιδιώκομε τὴν ψῆφο των, ἀλλ' ἐπειδὴ αὐτὸ εἶναι τὸ ὀρθόν. Ἂν ἡ ἐλευθέρα κοινωνία δὲν μπορεῖ νὰ συνδράμῃ τοὺς πολλοὺς ποὺ εἶναι πτωχοί, δὲν θὰ μπορέσῃ ποτὲ νὰ σώσῃ τοὺς ὀλίγους οἱ ὁποῖοι εἶναι πλούσιοι...».

Ἐν συνεχείᾳ ἐτόνιζεν: Τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη δὲν πρέπει νὰ εἶναι «ἆθλημα ἀντιδικιῶν», ἀλλὰ ὄργανο εἰρήνης καὶ προόδου τῶν λαῶν. Αἱ δύο μεγάλαι δυνάμεις, Ἀμερικὴ καὶ Ρωσία, ἂς μὴν ἐξακολουθήσουν τὴν ἅμιλλα τῶν ἐξοπλισμῶν. Ἡ «ἰσορροπία τοῦ τρόμου» δὲν εἶναι λύσις. Μπορεῖ, ἀπὸ τὴ μία στιγμὴ στὴν ἄλλη, νὰ ἐκραγῇ «ὁ ἔσχατος πόλεμος τῆς ἀνθρωπότητος». Πρέπει νὰ ἐξέλθουν ἀπὸ τὴν «ζούγκλα τῆς καχυποψίας», νὰ ἀποβλέψουν σὲ συνεργασία γιὰ ἕνα παγκόσμιο κράτος δικαίου, γιὰ μιὰ παντοτεινὴ εἰρήνη... Καὶ προσέθεσε:

«Ὅλα αὐτά, δὲν πρόκειται νὰ πραγματοποιηθοῦν μέσα στὶς πρῶτες ἑκατὸ ἢ χίλιες ἡμέρες, οὔτε κατὰ τὴν θητεία τῆς σημερινῆς κυβερνήσεως, ἀλλ' οὔτε ἴσως καὶ κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ζωῆς μας σ' αὐτὸν τὸν πλανήτη. Ἂς κάνωμε, πάντως, τὴν ἀρχή.

»Ἀγαπητοί μου συμπολῖται, ἡ τελικὴ ἐπιτυχία ἢ ἀποτυχία τοῦ ἔργου μας βρίσκεται περισσότερο στὰ δικά σας χέρια, παρὰ στὰ δικά μου. Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς ἱδρύσεως τῆς χώρας αὐτῆς, ἡ κάθε γενεὰ ἐκλήθη νὰ δώσῃ φανερὲς ἀποδείξεις τοῦ πατριωτισμοῦ της. Σ' ὁλόκληρη τὴν ὑδρόγειο βρίσκονται τάφοι τῶν νέων Ἀμερικανῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπήντησαν στὸ προσκλητήριο αὐτό.

»Καὶ τώρα πάλι ἡ σάλπιγγα μᾶς καλεῖ — ὄχι γιὰ νὰ πάρωμε τὰ ὅπλα, ἂν καὶ μᾶς εἶναι ἀναγκαῖα—ὄχι γιὰ ἀπολεμήσωμε ἂν καὶ ἔχομε ἤδη ἐμπλακῆ σὲ ἀγῶνα, ἀλλὰ γιὰ νὰ φέρωμε τὸ βάρος ἑνὸς μακροῦ καὶ σκληροῦ ἀγῶνος, ποὺ διεξάγεται, ἀπὸ ἔτος σὲ ἔτος, «ἀγαλλιώντες ἐν ἐλπίδι, ὑπομένοντες ἐν δοκιμασίᾳ»—ἑνὸς ἀγῶνος ἐναντίον τῶν κοινῶν ἐχθρῶν τοῦ ἀνθρώπου: τῆς τυραννίας, τῆς φτώχειας, τῶν ἀσθενειῶν καὶ αὐτοῦ τοῦ πολέμου.

»Ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, μποροῦμε ἄραγε νὰ συμπήξωμε μιὰ μεγαλειώδη καὶ παγκόσμια συμμαχία — ὁ Βορρᾶς, ὁ Νότος, ἡ Ἀνατολὴ καὶ ἡ Δύσις— ἡ ὁποία θὰ κατορθώσῃ νὰ ἐξασφαλίσῃ μιὰ περισσότερο καρποφόρο ζωὴ γιὰ ὁλόκληρη τὴν ἀνθρωπότητα; Θὰ συμμετάσχετε στὴν ἱστορικὴ αὐτὴ προσπάθεια;

»Στὴν μακρὰ ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος, ὀλίγες μόνο γενεὲς ἐπωμίσθηκαν τὸν ρόλο τῆς ὑπερασπίσεως τῆς ἐλευθερίας τὴν στιγμὴ ποὺ ἀντιμετώπιζε τὸν μεγαλύτερό της κίνδυνο. Δὲν ἐπιθυμῶ ν' ἀπομακρύνω τὴν εὐθύνη αὐτή. Τὴν ἀποδέχομαι πρόθυμα. Δὲν πιστεύω δὲ ὅτι ὁποιοσδήποτε ἀπὸ μᾶς θὰ δεχόταν ὁ λαός μας ν' ἀλλάξῃ θέσι μὲ ὁποιονδήποτε ἄλλο λαὸ ἢ ἄλλη γενεά. Ἡ ἐνεργητικότης ἡ πίστις καὶ ἡ ἀφοσίωσις μὲ τὶς ὁποῖες θὰ περιβάλωμε τὴν προσπάθειά μας αὐτὴ θὰ φωτίσῃ τὴν χώρα μας καὶ ὅλους ὅσους τὴν ὑπηρετοῦν. Ἡ φωτοβόλος δὲ αὐτὴ ἀκτινοβολία θὰ μπορεῖ πραγματικά, νὰ φωτίσῃ τὸν κόσμο.

»Μὴ ρωτᾶτε λοιπόν, συμπατριῶται μου, τί θὰ κάνῃ ἡ πατρίδα σας γιὰ σᾶς. Ρωτᾶτε μᾶλλον τί μπορεῖτε σεῖς νὰ κάνετε γιὰ τὴν Ἀμερική. Καὶ σεῖς, συμπολῖται μου τοῦ κόσμου, μὴ ζητᾶτε νὰ μάθετε τὶ θὰ κάνῃ ἡ Ἀμερικὴ γιὰ σᾶς, ἀλλὰ τί μποροῦμε νὰ κάνωμε ὅλοι μαζὶ γιὰ τὴν ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου.

»Τέλος, ὅπου καὶ ἂν βρίσκεσθε, συμπολῖται μου τῆς Ἀμερικῆς καὶ συμπολῖται μου ὅλου τοῦ κόσμου, ζητήσατέ μας νὰ ἔχωμε τὸ ἴδιο ὑψηλὸ ἐπίπεδο ἰσχύος καὶ θυσιῶν ποὺ θὰ ζητήσωμε καὶ μεῖς ἀπὸσᾶς. Μὲ μιὰ ἡσυχη συνείδηση ὡς τὴν μόνη βέβαιη ἀνταμοιβὴ μας, μὲ τὴν Ἱστορία ὡς τελικὸ κριτὴ τῶν πράξεών μας, ἂς προχωρήσωμε στὴν διακυβέρνησι τῆς χώρας ποὺ ἀγαποῦμε, ζητώντας ἀπὸ τὸν Παντοδύναμο νὰ ἔχωμε τὴν εὐλογία καὶ τὴν βοήθειά Του, γνωρίζοντας ὅμως ὅτι, στὰ ἀφορῶντα τὸν κόσμο αὐτὸ στὴ Γῆ μας, τὸ ἔργο τοῦ Θεοῦ πρέπει νὰ εἶναι ἀληθινὰ ἔργο δικό μας».

Ἡ τελευταία ἔκφρασις τοῦ προέδρου Κέννεντυ, ἀπευθυνομένου πρὸς «συμπολίτας του ὅλου τοῦ κόσμου», δὲν ἦταν καινούργια. Πρὶν ἀπὸ 2360 χρόνια, ὁ Σωκράτης, ἐρωτηθεὶς ἀπὸ τὸ δικαστήριο περὶ τῆς καταγωγῆς του, ἀπήντησεν ὄχι ὅτι εἶναι Ἀθηναῖος, ἀλλὰ «κόσμιος» — πολίτης τοῦ κόσμου. Ἀλλά, γιὰ πρώτη φορὰ ἕνας κυβερνήτης μεγάλου λαοῦ ἐχαιρέτιζε τοὺς ἀνθρώπους ὅλου τοῦ κόσμου ὡς συμπολίτας του, εἰς ἔνδειξιν τῆς πεποιθήσεώς του, ὅτι σήμερα ἢ ὁ κόσμος θὰ γίνῃ ΕΝΑΣ ἢ δὲν θὰ ὑπάρξῃ ΚΑΝΕΝΑΣ...

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

ΔΙΑΚΙΔΕΙΟΣ ΣΧΟΛΗ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται τὰ τακτικὰ μέλη τοῦ Συλλόγου, ὅπως προσέλθωσι ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Σχολῆς τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 12ην τρέχοντος μηνὸς καὶ ὥραν 10.30 π. μ. διὰ γενικὴν συνέλευσιν.

Θέματα: 1) Ἔκθεσις τῶν πεπραγμένων κατὰ τὸ ἔτος 1963, 2) Ἀπολογισμὸς διαχειρίσεως τοῦ 1963, 3) Ἔκθεσις τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, 4) Προϋπολογισμὸς τοῦ ἔτους 1964.

Πάτραι τῇ 8η Ἰανουαρίου 1964

Ὁ πρόεδρος
ΑΡ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

—Ποῦ ψωνίζεις τὰ βιβλία σου καὶ τὰ σχολικά σου εἴδη Κώστα;

—Ποῦ ἀλλοῦ ἀπὸ τὰ καταστήματα ΧΑΡ. καὶ ΙΩΑΝ. ΚΑΓΙΑΦΑ, Αἰόλου 68, Ἀθῆναι καὶ Ἑρμοῦ 14, Πάτραι. Βρίσκω ὅ,τι θελήσω σὲ ἐκλεκτὲς ποιότητες καὶ χαμηλὲς τιμές.

Τὸ τηλέφωνον τοῦ καταστήματος κ.
ΜΙΜΗ ΡΑΛΛΗ
ΡΗΓΑ ΦΕΡΡΑΙΟΥ 77
ΕΙΝΑΙ
28-95

Η ΠΙΤΤΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΗΓΗΤΙΚΗΣ

Τὸ κόψιμο τῆς πίττας, θὰ γίνῃ τὴν ἐρχομένη Κυριακὴ 12 τρέχοντος εἰς τὴν Λέσχην καὶ 6 μ. μ. — 11 μ. μ. στὰ πλαίσια μιᾶς ἑορταστικῆς ἐκδηλώσεως, μὲ συμμετοχὴ τῆς νέας ὀρχήστρας «Πατρινὸ κουαρτέττο». Κάρτες εἰσόδου, κατὰ προτεραιότητα, εἰς τὴν Λέσχην, Κορίνθου 255, τηλ. 38—82, ἀπὸ 6—9 καθημερινῶς.

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΠΟΝΟΥ

Χρύσα

Η ΩΡΑΙΑ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

26ον

Ὁ Κομνηνός, βλέποντας ὅτι δὲν μποροῦσε νὰ κάμῃ τίποτε, σηκώθηκε νὰ φύγῃ.

Ἐκαλημύχτησε τὸ φίλο του καὶ βγαίνοντας ἔξω, ἐπλησίασε τὸν ταβερνιάρη. Ἕνα γέροντα Ἑβραῖο μὲ γριὰ μύτη, καὶ μακρυὰ γένεια καὶ τοῦ συνέστησε νὰ προσέχῃ τὸ φίλο του.

— Μείνε ἥσυχος, τσαούσι μου! ἀπήντησε ἐκεῖνος χαιρετῶντας τὸ λοχία μὲ δαθειά ὑπόκλισι.

Ὅταν ἡ πόρτα ἔκλεισε, ὁ ταβερνιάρης ἐστράφηκε πρὸς τὴν ὄμορφη Ἐσθήρ καὶ μὲ ὕφος προστατευτικό, τῆς εἶπε:

— Ἡ τύχη μᾶς βοηθεῖ, παιδί μου. Τοὺς ἄκουσες; εἶναι κ' οἱ δυό τους ἀποσπασμένοι στὴν Ἀρμοστεία. Κύτταξε νὰ ἐνεργήσῃς ὅπως πρέπει.

— Μείνε, ἥσυχος ἀπήντησεν ἐκείνη, ἐνῶ μιὰ παράξενη λάμψις ἐφώτισε τὰ μάτια της.

Σὲ λίγο, ἄνοιξε τὴν πόρτα καὶ μπαίνοντας μέσα στὸ δωμάτιο ὅπου εἶχε μείνει ὁ Γιῶργος τὸν ρώτησε μὲ πονηρία:

— Ζητήσατε τίποτα;

— Ναί.

—Τί θέλετε;

— Ἐσένα, χρυσή μου.

Ἡ Ἐσθὴρ ἐγέλασε.

— Μὰ γιατί μὲ πέρασες, γιὰ κρασί; ρώτησε ἀστειευομένη.

— Σὲ πέρασα γιὰ μιὰν ὄμορφη κοπέλλα ὅπως καὶ εἶναι. Ἔλα. Ἐσθήρ, ἔλα κάθησε κοντά μου.

Ἡ ὄμορφη Ἑβραιοποῦλα ἦλθε πλάϊ του καὶ ὁ Γιῶργος τὴν ἁρπαξε ἀπότομα καὶ τὴν ἔβαλε νὰ καθήσῃ στὰ γόνατά του.

Ἐπέρασε τὸ χέρι του πίσω στὴ μέση της καὶ σφίγγοντάς την ἀπάνω του, θέλησε νὰ τὴν φιλήσῃ.

Ἐκείνη ἀντιστάθηκε.

— Δὲν εἶπαμε πὼς θὰ μείνῃς ἥσυχος; τοῦ εἶπε χαμογελῶντας.

— Μὰ ἀφοῦ εἶσαι ἐσὺ μπροστά μου πῶς θέλεις νὰ εἶμαι ἥσυχος;

— Τότε λοιπὸν νὰ φύγω! γιὰ νὰ μὴ βλέπεις ἀπήντησεν ἐκείνη πονηρὰ καὶ ἔκανε πὼς θὰ σηκωθῇ.

— Ὄχι! ὄχι! μὴ φεύγεις παρακάλεσε ὁ Γιῶργος.

— Γιατὶ δὲν μ' ἀφίνεις νὰ φύγω;

— Γιατὶ σ' ἀγαπῶ!

— Καὶ ἔπειτα;

— Ἀφοῦ σ' ἀγαπῶ θέλω νὰ μείνῃς μαζύ μου.

— Ἀστειεύεσαι; εἶπε χαμογελῶντας ἐκείνη.

— Δὲν ἀστειεύομαι καθόλου.

— Σ' ἀγαπῶ μ' ὅλη μου τὴν καρδιά. Ἔλα λοιπόν; γιατὶ φεύγεις;

— Καὶ τί σημαίνει ἂν μ' ἀγαπᾶς; Μ' ἐρώτησες ἂν σ' ἀγαπῶ ἐγώ;

Ὁ Γιῶργος προσπάθησε νὰ σηκωθῇ ἀλλὰ δὲν μπόρεσε.

Τὰ πόδια του ἐτρίκλιζαν καὶ γιὰ νὰ μὴ πέσῃ ἀναγκάστηκε νὰ ξαναπαθήσῃ.

— Εἶσαι κακιά! εἶπε μὲ παράπονο.

— Πῶς τὸ κατάλαβες;

— Γιατὶ δὲν θέλεις νὰ μ' ἀγαπήσῃς;

— Πῶς νὰ σὲ ἀγαπήσω ἀφοῦ ἀπόψε σὲ πρωτοείδα;

— Καὶ τί σχέσι ἔχει αὐτό; μήπως ἐγὼ δὲν σὲ πρωτοείδα ἀπόψε; καὶ ὅμως σὲ ἀγάπησα.

— Νὰ τὸ πιστέψω:

— Ἀφοῦ σοῦ τὸ λέω!

— Πολλὰ λέει κανεὶς ἀλλὰ λίγα εἶναι ἀληθινά.

— Ἐσθήρ σοῦ ἐπαναλαμβάνω ὅτι πρέπει νὰ τὸ πιστεύῃς...

Ἡ ὄμορφη ἑβραιοπούλα ἐχαμογέλασε.

—Ἔτσι εἴσαστε ὅλοι ἐσεῖς οἱ ἄνδρες εἶπε.

— Αὔριο θὰ ἔχῃς ξεχάσῃ ὅσα μοῦ λές ἀπόψε καὶ οὔτε θὰ ξανάρθῃς νὰ μὲ ἰδῇς.

— Γιατὶ εἶσαι ἀνόητη; ἂν ἦταν ἔτσι θὰ ἔφευγα μαζύ μὲ τὸν φίλο μου· ἂν ἔμεινα ἐδῶ ἤτανε γιατὶ μοῦ ἀρέσεις καὶ γιατὶ θέλω νὰ μείνω ὅσο μπορῶ πιὸ πολὺ μαζύ σου.

Ἡ Ἐσθὴρ ἐφάνηκε σὰ νὰ ἐπείσθη.

Ἐπλησίασε τὸν Γιῶργο καὶ τὸν ρώτησε χαμογελῶντας:

— Ἀλήθεια, γιὰ μένα ἔμεινες;

— Μὰ γιὰ ποιὸν νόμισες, ὅτι ἔμεινα; Ἐσὺ μ' ἔχεις τρελλάνει.

— Τὸν καϋμένο τὸ Γιῶργο, ἔκαμε ἐκείνη μὲ συμπάθεια.

Ὁ μεθυσμένος ἐπωφελήθη τῆς εὐκαιρίας νὰ τὴν ἀγκαλιάσῃ.

Τὴ φορὰ αὐτὴ ἡ ὄμορφη Ἑβραιοποῦλα δὲν ἐζήτησε νὰ ξεφύγῃ.

Ἀφέθηκε σ' αὐτὸν κι' ἐκεῖνος, σφίγγοντάς την μέσα στὴν ἀγκαλιά του τῆς ἔλεγε:

— Μὲ ἀγαπᾷς;

—Δὲν ξέρω ἀπήντησεν ἐκείνη χαμογελῶντας.

— Δὲν θὰ μὲ φιλήσῃς;

— Μὰ